

[Indenrigsministeren]

blive nedsat to arbejdsgrupper. Den ene arbejdsgruppe får til opgave at undersøge muligheder for at give adgang til de videregående uddannelser. Den anden arbejdsgruppe skal beskæftige sig med etablering af de øvrige forbedrede uddannelsesstilbud.

Lovforslaget indeholder også forslag om en række forbedringer i indkvarteringsforholdene for personer med midlertidig opholdstilladelse.

Lovforslaget indeholder således en bestemmelse om, at Direktoratet for Udlændinge kan tillade, at personer med midlertidig opholdstilladelse indkvarteres hos private familier eller i mindre grupper i boliger uden for indkvarteringscentrene.

For at privat indkvartering kan etableres i større omfang og blive et reelt alternativ til indkvartering på centrene, samtidig med at det sikres, at værtsfamiliens ønske om at huse personer fra det tidligere Jugoslavien primært er humanitært begrundet, vil lovændringen blive fulgt op af en ordning, hvorefter der skal ske en godkendelse af de private værtsfamilier. De ydelser, der i dag gives til flygtninge, der bor i centre, får de med forslaget mulighed for at få udbetalt også ved privat indkvartering.

Lovforslaget åbner endvidere mulighed for støtte til frivillig tilbagevenden. Det foreslås således i lovforslaget, at personer fra det tidligere Jugoslavien, som ønsker at vende tilbage til hjemlandet, kan få dækket udgifter til rejseomkostninger samt få et beløb på 2.000 kr. pr. voksen og 1.000 kr. pr. barn til udgifter i forbindelse med den umiddelbare ankomst til hjemlandet.

Da det må anses som vigtigt, at personer, der efter frivillig tilbagevenden til det tidligere Jugoslavien konstaterer, at forholdene i området ikke er af en karakter som forventet, bevarer deres opholdstilladelse her i landet for en periode, foreslås det endvidere, at der indføres en fortrydelsesret. Det betyder, at opholdstilladelsen først bortfalder, når den pågældende har opholdt sig uden for landet i mere end 3 på hinanden følgende måneder.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 10/5 94 om sikkerhed til søs m.v.

(Redegørelse nr. R 20).

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Som opfølgning på en folketingsforhandling om sikkerhed til søs vedtog man den 9. februar 1993 følgende motiverede dagsorden, der var stillet af Tommy Dinesen (SF), Poul Andersen (S), Kai Dige Bach (KF), Svend Heiselberg (V), Annette Just (FP), Sonja Albrink (CD), Lone Dybkjær (RV) og Merethe Due Jensen (KRF):

»Idet regeringen opfordres til

- at arbejde for, at alle skibe uanset flag ensartet og effektivt opfylder internationale regler om sikkerheden til søs og beskyttelse af havmiljøet,
- inden for Den Europæiske Havnstatsaftale at arbejde for en effektivisering og styrkelse af kontrollen med fremmede skibe, herunder den operative kontrol med besætningernes kvalifikationer,
- internationalt at arbejde for gennemførelse af tiltag, der forbedrer sejladssikkerheden i de danske gennemsejlingsfarvande,
- at arbejde for fremme af anvendelsen af miljøvenlige skibe,
- at arbejde for internationale mindstekrav for anerkendelse af klassifikationselskaber,
- i samarbejde med erhvervets parter at arbejde for, at søfartsuddannelserne til stadighed i henseende til indhold og kapacitet tilgodeser erhvervets behov, beskæftigelsen af danske søfarende og indtjeningsmulighederne for dansk skibsfart,

pålægges regeringen inden den 1. juni 1994 at fremlægge en redegørelse for de indtil nu opnåede forbedringer i de nugældende regler og disses gennemførelse.«

1. Internationale regler

Skibsfart er Danmarks tredjestørste valuta-skabende erhverv med en nettoindtjening på ca. 5 mia. kr. årligt. Grundlaget for denne betydelige indtjening er en meget effektiv og efter vort lands størrelse stor handelsflåde. Den helt overvejende indtjening sker ved transporter mellem fremmede havne.